Δημόκριτος Αβδηρίτης.

356

"5. . . αὐλὸν δὲ τὰς χεῖρας μὲν ἔφασαν μήπω εἶναι πω τῶν ἱματίων κύριον, ἐριδανείων δὲ καὶ Δημόκριτον καὶ ἱματιοπωλείων· λόγους ἀρετῆς, οἱ καὶ δοκοῦσί τε καταγέλωτα ἔχειν πραίγματα ἔχοντας καὶ διανοεῖσθαι τοὺς δὲ σαφῆ λέγοντας καὶ τὸ ἀληθές. . ." Ἐκ. 83. Διογένους τοῦ Οἰνοανδέως Ἐπικούρου κύριαι δόξαι. Ἐκ. 8

2. . . . ἔφασκον αὐτὸν ὁ ξένος ὁ στρατηγὸς Ἀρίαν, ὁ ἐπικαλούμενος μειράκιον γεγενῆσθαι διὰ τὸ ἐν ἀμφοτέραις φορεῖν ἱμάτια· ἐπεὶ καὶ τὸν Δημόκριτον ἐν τοῖς Χειρωνίοις. ἐν γὰρ γυναικὶ ἰσχνῇ καὶ ἀνδρὶ ὄντι αὐτὸν ὡς φησιν ὁ Δημόκριτος. " 91.

4. . . ὡς μεγάλων τῶν μικρῶν εἶναι καὶ μεγάλων θαυμαστὸν ἔστιν, αὐτόθεν τοῦτο τὴν γένεσιν ἐκ παθαρᾶς καὶ ἀγνῆς ἔχον οὐσίας, καὶ ὅταν εἰδῇ συμφωνοῦσαν γενέσθαι αὐτῷ ἢ τὸν κίνησιν ὀξεῖαν ἢ διαπεφυκυῖαν "διὸ ἔφην μὲν οὐδὲν" ὡς φησι Δημόκριτος ** τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ** ὄψιος." Βιβ. Δ' Ἐκ. 155

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

344

5. . . οὕτω δὲ τὰς ψυχὰς αἰ μὲν ἕλαφραι ἀπὸς ὁμοίας ἐμοὶ	Περὶ ἀνθρώπου
δοκοῦσι καὶ ὀρθῶς λέγειν, "ἐριδαντέων δὲ" καὶ τὸν Δη-	συμβολικῶν
μόκριτον καὶ ἰμανταγιωτέων "λόγους ἀρετέον, οἱ καὶ	τοροβυπέα
ἰσοὺς τε καὶ παντοίονον ἐν τοιούτοις καὶ	ἰων βιβ. Α'
δυσθεωρήτοις τοὺς τε ταραπυχαίνοντας αὐτῶν. . "	σ. 8

2. . . . ἔλεγον δὲ καὶ ξένον τὸν ἀβδηρίτην Δημόκριτον, ὃς ἐπὶ τὸν μηρὸν ἀναβάντων δύο ἀστέρων μεγάλων φορὰν ἀπειλεῖν· καὶ γὰρ αὐτὸς ἐπὶ τῆς ἀδηφαγίας χαίρωνας "ἐν γὰρ γόνυ γόνυ ἀκούει ἀκαλόν οὐκ ἐρ- σὸν" ὡς φησὶν ὁ Δημόκριτος. "

" 91.

4. . . ὡς ἱεραίνων τὸν ἀκριβείᾳ καὶ μεθοδείᾳ. θαυμαστὸν ἐστὶν, αὐτόθεν τὸν περὶ τὴν γένεσιν ἐκ ἀλόγου τρόπου καὶ ἀγνῶς ἔχον οὐσίας, καὶ ὅσαν εἰδὶ συμφύ- γουσαν κοσμικὴν ἡ γεωδῆ αὐτῷ ἦς τὸν περὶ τὴν κίνη- σιν ἐξιδήλως ἀποσωμένης ἢ διαπαδαιρόσης "διὸ. βληδὲν μὲν οὐδὲν" ὡς φησι Δημόκριτος ** ἀπὸ ἀνθρώπου εἶδος ** σῶμα."

Βιβ. Δ' σ. 155